

Ókontri

PRÓZA - LXI. évfolyam, 43. szám, 2017. október 27.

(35.) Úgy lett, ahogy remélték. Mihály, Fáni hallgatott, és Georgie sem kotyogta ki, Csillagékat sikerült titokban tartani. Ott laktak velük, egy fedél alatt, részt vettek az életükben, életüknek a házban zajló részében. Hogy jelen vannak, abból a külső szemlélő mit sem észlelt. Ha a közelben szántott, vetett, szüretelt, vagy az úton ment valaki kocsival, vagy gyalog valamelyik irányban, csak azt láthatta, amit addig: Steve és háza népe éli mindennapi életét, kijönnek, bemennek, teszik a dolgukat az udvaron, a szérún, a kertben. Semmi olyat nem műveltek tehát, ami eltért a szokásostól. Egyet kivéve. Bunkert, lefedhető gödröt ástak a kertben óvóhelynek. Ezzel viszont nem keltettek feltűnést. Úgyszólván mindenki ezt csinálta a faluban, noha nem ért többet egy lövészároknál, de abban a hitben ringatták magukat, hogy szükség esetén megvédi őket. Vagyis készültek, várták a frontot, amely még az Alföldön volt ugyan, ám bármikor ideérhetett, hiszen az oroszok már bevették Debrecent, és közeledtek a Tiszához.